Rezavý šíny - Ryvolové, bratři

Všechno je vlastně dávno už jiný
stříbrnej vítr odvál čas
do dálky mizí rezavý šíny
vyčichla věkem kolomaz

Za obzor vedou kopyta švelů
z kolejí hádám zas a zas
proč touhle tratí dál nedojedu
proč slyším krákat havranů hlas
Rezavý dávno tyhle šíny
zpuchřelý sou kříže kolem nich
na stromech už hořej jeřabiny
ze rtů mi už vítr urval smích
Jako bych slyšel z veliký dálky
dunění strojů a rachot kol
mrazivé noci ve svitu Polárky
chvějivej tón harmoniky v moll

V patnáctým roce na týhle trati
nechalo mládi pardů pár
plameny ohňů už vítr nevrátí
ten asi jedinej nezestár

Strážnímu domku propadla střecha
ze slepejch oken táhne chlad
vyhaslej oheň světlo (teplo) nezanechá
z prázdnýho stolu šklebí se hlad

Všechno je vlastně dávno už jiný
zarostla trávou tahle trať
přestal už syčet píst u mašiny
tak už se tuláku konečně vrať